

عنوان مقاله:

برآورد آبدهی با استفاده از روش های تجربی در حوزه فاقد آمار

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا قضاوی - دانشیار گروه منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

نرگس سقازاده - دانشجوی دکتری آبخیزداری دانشگاه کاشان

امید اسدی نلیوان - عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، ایران و دانشجوی دکتری آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

تعیین رواناب حاصل از بارش یکی از موارد بسیار مهم در تحلیل مسائل هیدرولوژی و مدیریت منابع آب می باشد. جهت کاربری های مختلف کشاورزی، صنعتی و شهرسازی از حوزه های آبخیز، معین بودن میزان آب دهی سالانه و ماهانه این حوزه ها از نیازهای اساسی است. در اکثر مناطق کشور با توجه به کمبود آمار هیدرومتری و مطالعات بیلان آب، عموماً از روابط تجربی مختلف در برآورد آب دهی حوزه ها استفاده می شود. استفاده از مدل های تجربی به منظور برآورد رواناب سالانه در حوزه هایی که فاقد ایستگاه های آب سنجی می باشد، از دیرباز در مطالعات هیدرولوژی مورد توصیه قرار گرفته است. هدف از ارائه مقاله حاضر نیز، بررسی نتایج روش های تجربی ایکار، خوزلا و جاستین به منظور برآورد رواناب سالانه در حوزه آبخیز چاه بریش در استان سیستان و بلوچستان می باشد. نتایج نشان داد که روش ایکار ضرایب بسیار پایین و روش جاستین ضرایب به نسبت پایینی به دنبال داشته است. با توجه به نتایج و بازدید صحرایی از حوزه مورد مطالعه، در پایان از بین تمامی روش های مورد استفاده به نظر می رسد روش خوزلا، نتیجه بهتری را نسبت به سایر روش های مورد مطالعه در این حوزه ارائه داده است. بنابراین توصیه می شود که از روش های تجربی با توجه به ساده بودن و کم هزینه بودن آنها در مطالعات منابع طبیعی در صورت واسنجی و کالیبره شدن آنها استفاده شود.

کلمات کلیدی:

رواناب، خوزلا، ایکار، جاستین، حوزه چاه بریش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/510855>

